

gælder med Hensyn til Detailsalget af Arkana; men derom har jeg ganske simpelt ikke udtalt mig; mine Udtalelser gælder kun Indførselen.

For øvrigt vil jeg gerne gøre en kort, praktisk Bemærkning om Arkana i det hele taget. Den Udvikling, der er foregaaet med Hensyn til Salget af Arkana, er ganske ejendommelig. Det er nu blevet almindeligt, at Fabrikanter fabrikerer, for at nævne et Eksempel, en Ting som Somatose, putter den i Flasker eller anden Emballage og sender den til Apotekerne, som saa sælger den, som den er, en detail, ganske umiddelbart. Medens Apotekerens Virksomhed tidligere bestod i en Slags Fabrikation af Medicinalvarer, bliver han paa dette Punkt en ren og skær Mellemand. Disse Varer har somme Tider Angivelse af, hvad der er i dem, somme Tider ikke; men *Tilberedningen* af dem er altsaa for saa vidt ukendt. De kaldes ofte i det faglige Sprog Specialiteter. Der er neppe Tvivl om — det er beklageligt, at den højtærede Justitsminister ikke kan være til Stede i Øjeblikket —, at disse Specialiteter vil blive indlemmet under Begrebet Arkana i Loven. De er ikke Arkana i strengeste Forstand; men de gaar ind under Begrebet, fordi de ikke kan henføres noget andet Sted. Det vil betyde en ganske overordentlig Udvidelse af Apotekerprivilegiet, baade at disse Ting alene maa indføres fra Udlandet af Apotekere og en gros Firmaer, og at de alene maa forhandles en detail af Apotekere. Her er en Mangel ved Lovforslaget, som utvivlsomt bør rettes. Om man kan gøre det ved at sondre mellem Specialiteter og Arkana, kan jeg ikke sige. Men her foreligger i hvert Fald en Udvidelse — under alle Omstændigheder ligger der en Udvidelse deri, at for Fremtiden kan Arkana overhovedet kun indføres af en gros Firmaer og Apotekere. Det er et Forhold, som, hvor snævert man end tager Begrebet Arkana, aldrig har været kendt før.

Jeg skal endnu kun gøre nogle enkelte Bemærkninger om § 19 og de dertil knyttede Ændringsforslag. Jeg maa ligesom det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) rensse mig for den Beskyldning, at jeg paa nogen som helst Maade skulde begunstige den usunde Reklame eller ikke ville den til Livs. Det er netop Pointen i det Ændringsforslag, vi har stillet, at det vil i alle mulige Henseender skabe betryggende Forhold overfor en usund Reklame. Hvis en Reklame er fuldkommen løgnagtig og

markskrigersk, har Justitsministeriet og Sundhedsstyrelsen efter vort Forslag til enhver Tid Myndighed til at skride ind. Hvad vi ikke har villet, er kun, at alt paa Forhaand skulde være forbudt; thi i saa Fald vil man ikke sætte Kræfter, Undersøgelser, Kapital, Tidsspilde maaske, ind paa at lave en ny Medicin, som ellers kunde være af Betydning. Det Forslag, vi har stillet, kan, tror jeg, i Virkeligheden ikke siges fuldt ud at udtrykke mine Meningsfællers og mine egne egentlige Ønsker. Det er saa moderat, at man netop deri skulde have set en udrakt Haand; det skulde betyde en Imødekommen fra vor Side. Hvad man har gjort fra den anden Side, er i Virkeligheden, forekommer det mig, ganske utiladeligt overfor Næringslivet. Man siger som saa: Vi vil enkelte markskrigerske, utilbørlige Reklamer til Livs, men hvorledes finder vi en betryggende Maade, hvorpaa vi kan komme dem til Livs? Det kan kun lykkes os ved at komme al Reklame overhovedet til Livs, enten den er sund og fornuftig eller ikke. For at gøre Gavn paa et ganske lille, bitte, bitte Omraade svinebinder man paa Forhaand hele Næringslivet. Derfor kan vi ikke gaa med til Regeringens Forslag. Det undrer mig, at vi paa dette Punkt har fundet saa lidt Støtte hos Højre, som ellers altid hævder at være Næringslivets Beskytter. Her er der en Gang en virkelig god Lejlighed til at vise dette; hvis et af de ærede Medlemmer af Højre vilde tage Ordet og sige et Par Ord netop herom, var der god Plads derfor. Jeg tror, det er en Bestemmelse, som det ikke paa nogen Maade kan gaa an at opretholde i den Form, Ministeriet har givet den. Den minder om den gamle Historie om Manden, der sov Middagslur, og Bjørnen, der skulde sidde ved Siden af ham og passe paa, og som saa pludselig skulde jage en Flue væk fra Mandens Ansigt; for at faa jaget Fluen væk gjorde den et lille, blidt Greb paa Mandens Ansigt, men Manden var død efter dette lille, blide Greb; der var ikke mere tilbage af ham.

Sigvald Olsen: Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) udtalte sidst, han havde Ordet, at han ikke syntes om, at man her i Salen øvede Kritik mod Folk, som ikke var til Stede og kunde forsvare sig. Det ærede Medlem sigtede dermed formodentlig til, at der her var fremsat Udtalelser mod de Folk, som dette Lovforslag særlig vedrører, nemlig Apotekerne, og at de ikke var i Stand til at forsvare